

נצבים

מ' פסוקים, לבב"ו סימן.

יש לומר הרמז בזה, דיש כמה דברים הכתובים בפרשה, התלויים בלב, (דברים כ"ט, י"ז-י"ח) פן יש בכם איש או אשה וכו' אשר "לבבו" פונה היום מעם ה' אלוקינו וכו' והי' בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר כו' כי בשרירות "לבי" אלך, וכן בפרשת התשובה (דברים ל', א'-ב') והשבת אל לבבך וכו' ושבת עד ה' אלוקיך וכו' בכל לבבך ובכל נפשך, וכן בפסוק ו', זמל ה' אלקיך את "לבבך" ואת "לבב" זרעך, וגם בסוף פרשת התשובה (דברים ל', י"ד, עיי"ש ברמב"ן) כי קרוב אליך הדבר מאד בפך "ובלבבך" לעשותו, וזהו הסימן לבב"ו, דיש בפרשתינו כמה ענינים, התלויין באבנתא דליבא.